

Áprilisi imaszándék

Martinus

XVIII. ÉVFOLYAM 4. SZÁM - 2025. ÁPRILIS - ÁRA: 300 FT

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

www.martinus.hu

Egyházmegyéink imaszándéka
Imádkozunk papi és szerzetesi
hívások születéséért

Diakónusszentelésre készülünk
Bemutatkoznak a jelöltek

Új elnök a Katolikus Karitászt élén
Interjú Fekete Szabolcs Benedek
segédpüspökkel

**„ISTEN EZT A JÉZUST TÁMASZTOTTA FEL,
AKINEK MI MIND TANÚI VAGYUNK.”
[APCSEL 1,32]**

Mit jelent a bűcsú, és mitől lesz teljes a teljes bűcsú?

A bűcsú Isten színe előtt a már megbocsátott bűnökért járó ideig tartó büntetés elengedése – olvassuk a Katolikus Egyház Katekizmusában (KEK 1471). Ennek kapcsán kérdések merülhetnek fel bennünk, hogy miért van szükség bűcsúra, ha a szentgyónásban már elnyertem a bűnök bocsánatát? Miféle büntetésről van szó? A katekizmus világosan kimondja, hogy ezt a büntetést nem szabad bosszúnak tartani, mellyel Isten az embert sújtja. A büntetés szó jelen esetben nem más, mint annak tudatosítása, hogy a bűnbocsánattal nincs minden elrendezve, mert a bűnnek vannak sajátos, benső, titokzatos folyományai, következményei. Minden bűn, még a legkisebb is, a teremtményekhez való rendetlen ragaszkodással jár, ami szükségessé teszi a tisztulást, akár itt a Földön, akár a halál után.

A bűcsú a bűn következményeinek maradványaitól való szabadulás – olvassuk Ferenc pápa szentévi bullájában. Egy hasonlattal: ha valakinek eltörik a keze, és az orvos kezeli, akkor helyreállnak a törött csontok – de a gyógyulás folyamata ezzel nem ér véget, még folytatódik. A gyógyulást, szabadulást el lehet érni a Földön a bűcsú által, és Isten irgalmából a halálunk után is. Tehát szó sincs itt olyan büntetésről, mint amit a kárhozatnál említünk. A tisztaság eléréséhez az Egyház segítségünkre siet, hiszen Krisztus hatalmas kegyelmi kincstárat hagyott ránk, és az Egyház a bűcsú révén megnyitja ezt a kincstárat, lehetővé téve a szabadulást. A bűcsú olyan lelki állapotot hoz létre, amely üdvösséget eredményezne halál esetén, de a kísértettséget nem szünteti meg.

A szentévben új lehetőségeket kapunk a bűcsú elnyerésére, melyek három kategóriába sorolhatók:

Az első a zárandoklatok azon templomokba, helyszínekre, melyeket a szentatyja vagy a helyi megyéspüspök jelöl ki. A zárandoklat nem egyszerű utazást jelent, hanem imádsággal, elmélkedéssel kísért utat.

A második kategóriájába a Szentatyja, illetve a megyéspüspök által kijelölt templomok, kegyhelyek egyéni vagy közösségi felkeresése tartozik. Ez az áhítatos látogatás nem zárandoklat része. Arról van szó, hogy egy bűcsúnyerő

templomban megfelelő ideig szentségimádást végzek vagy elmélkedem, majd záráskepp elimádkozom egy Miatyánkot, egy Hiszekegyet és egy Mária-imádságot.

A harmadik kategóriába eső cselekmények nem kötődnek bűcsúnyerő helyhez. Ha áhítattal veszünk részt népmiszióon, lelkigyakorlaton, szeretetcselekedetet vagy bűnbánati aktust hajtunk végre, teljes bűcsúban részesülhetünk. Az irgalmasság cselekedete lehet, ha meglátogatjuk rászoruló, nehéz helyzetben lévő testvéreinket, betegeket, foglyokat, magányos időseket vagy fogyatékkal élőket. A szentévben elnyerhető bűcsúkról szóló dokumentum nagyon szépen fogalmaz, ugyanis azt írja, hogy úgy menjek ezekhez a testvérekhez, mintha Krisztust látogatnám.

A bűnbánati aktus lényege: legalább egy napon keresztül (lehetőleg pénteken) tartózkodunk a haszontalan, figyelemelterelő dolgoktól és a fölösleges fogyasztástól. Bármely kategóriába eső cselekményeket is választjuk, amellyel teljesíteni kell a már ismert feltételeket: szentgyónás, szentáldozás, imádság a pápa szándékára és mentesség a bűnökhez való ragaszkodástól. A szentévnek alapvető része a bűcsú, de nem szabad pusztán erre lecsupaszítani, hiszen célja még a hitünk megszilárdítása, a reményben való megerősödésünk és a szolidáris cselekedetek gyakorlása.

Jubileumi templomok

Egyházmegyénkben a következő templomokat jelölöm ki jubileumi templomnak:

1. Szombathelyi Székesegyház
2. Szombathely-Szent Márton Plébániatemplom
3. Celldömölk-Nagyboldogasszony Plébániatemplom
4. Körmend-Szent Erzsébet Plébániatemplom
5. Szentgotthárd-Nagyboldogasszony Plébániatemplom
6. Vasvár-Szent Kereszt Plébániatemplom
7. Zalaegerszeg-Szent Mária Magdolna Plébániatemplom
8. Pusztacsatári kegytemplom
9. Szombathelyi kórházkápolna
10. Zalaegerszegi kórházkápolna
11. Szombathelyi börtönkápolna
12. Zalaegerszegi börtön misézőhelye

Húsvét fénye

Dr. Székely János megyéspüspök húsvéti gondolatai

„Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága” – írja a János evangélium (Jn 1,4). Jézusban Isten fénye, élete jelent meg itt a Földön. „Az Élet megjelent” (1Jn 1,2): Isten elpusztíthatatlan, örök élete. Ez az Élet győzött a feltámadásban, ez a fény ragyogott fel Jézus Húsvétjában. Ez a fény ragyog mindazok életében is, akik Jézust befogadják, akik Benne élnek.

Krisztus feltámadása azt üzeni a ma emberének, hogy az emberi létnek van távlata. A világ nem a semmiből, véletlenül jött létre: a világmindenségnek és az emberi létnek van oka és van célja, beteljesedése. Ha az ember tudja, hogy van valaki, aki végtelen szeretettel nézi az életünket, akitől jöttünk, és akihez hazatérünk, akkor az életünk játékát szebben fogjuk játszani. Felszabadultabban, nagylelkűbben. Ahogy a Biblia mondja, Isten az Alfa és az Omega. A kezdet és a beteljesülés. Jézus feltámadása megnyitja ezt a kaput. Az ember csak úgy tud emberhez méltóan élni, ha érzi, beengedi az életébe ezt a titokzatos, felfelé emelő gravitációt. Ha ez a távlat hiányzik, belesüppedünk a sárba. Eszmények és nagylelkűség nélkül fogunk élni. Igazi reményt csak olyasvalami adhat az embernek, ami nagyobb nála. Egy fölöttünk levő teljesség képes minket az életünk korlátai és sebzettsége felé emelni.

Ha a húsvét eseménye igaz, akkor, ami húsvétkor történt az kozmikus, az egész világot átjáró, átható esemény, mivel Krisztus valóban feltámadt. Ő valóban az, akinek mondta magát, az élő Isten fia. Akkor a húsvét a világtörténelem leghatalmasabb eseménye, melyben föltárult az egész világmindenség oka, lényege és célja, az emberi élet igazi értelme. Jézus keresztje azt üzeni neked és nekem, hogy a végtelen örök Isten, aki a csillagmilliókat alkotta,

a végtelen hatalmas Isten számára a porszemnyi ember, te és én végtelenül fontosak vagyunk, elment értünk a végsőig, mindent odaadott.

A húsvét azt üzeni, hogy a teremtett világ alkotója, az örök végtelen Isten nem más, mint önfeláldozó, végsőig elmenő szeretet. Ez a szeretet ragyog a Napban, a Holdban, a csillagokban, a nevető gyermekarcokban. Ez a világ a szeretetből lett. A húsvét azt üzeni, lehet, hogy emberekben csalódsz, lehet, hogy emberek néha elhagynak, az Űristen, a te Teremtőd nem hagy el soha, az ő kezéből nem tudunk kiesni.

A húsvét azt is üzeni: nem a zsarnoké az utolsó szó. A zsarnok legfőbb fegyvere az ellenfél elpusztítása volt, a halálra ítélet. Nagypénteken úgy tűnt, a zsarnoké az utolsó szó, megint győzött. Húsvétvasárnap azt is üzeni, hogy ez nem így van. A Földön lesz végső igazságszolgáltatás a szegénynek, az ártatlannak, az eltiportnak is, nem a zsarnoké az utolsó szó.

Áldott Húsvétot kívánok a paptestvéreknek, szerzeteseinknek, időseknek, fiataloknak, családjainknak! Töltsön be minket Krisztus békéje, sugározzuk Őt az életünkkel!

Minél több konkrét cselekedet!

Fekete Szabolcs Benedek segédpüspököt választották a Katolikus Karitás új országos vezetőjének

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia döntésének értelmében a Katolikus Karitás új elnöke Fekete Szabolcs Benedek szombathelyi segédpüspök atya lesz, míg munkáját Zagyva Richárd segíti országos igazgatóként. Szabolcs püspök atyát az új feladatról, lehetőségekről kérdeztük.

Egyházmegyénkben hogyan tudott eddig bekapcsolódni a karitás munkájába?

Előző plébániámon aktív karitás-élet folyik. Maroknyi, tenni akaró, önzetlen csapat. Rengeteget épültem rajtuk. Annak előtti állomáshelyemen belekezdtem egy új csoport létrehozásába. Örömmel látom az egykori ismerős arcokat az önkéntes munkatársak között. Egyházmegyei szinten minimális módon folytam bele a központi karitás szolgálatba, miután ez János püspök kompetenciájába tartozik, aki nagyon is szívügyének tekinti a rászorulókat felkarolását. A háttérből azonban igyekeztem „szolgálatba állni”, támogatni, segíteni, lelkesíteni. Megnyugtató volt az apostoli nunciust látogatása során látni, hogy a helyi Karitásnál rendben mennek a dolgok...

Miben látja a karitás szerepét a mai Magyarországon, egyházmegyénkben, tudva, hogy a szociális hálón keresztül az állam is sok segítséget nyújt az embereknek?

A Karitás nemcsak segélyszervezet, hanem a társadalom lelkiismeretének is hangot kell, hogy adjon, emlékeztetve mindenkit a szolidaritás és az irgalom fontosságára. A Karitás küldetése az evangéliumi szeretet tanúságtétele. Ez a szolgálat nem csupán anyagi segítséget nyújt, hanem reményt és vigaszt is ad azoknak, akik nehézségekkel és problémákkal küzdenek. És az anyagi részét hangsúlyoznám leginkább...

Mennyire sikerült az elmúlt évtizedekben a karitást, mint segítő szervezetet a köztudatba visszahelyezni? Méltó helyére, oda, ahol a II. világháború előtt volt.

Ha néhány évtizedes távlatokat nézünk, az ökumenikus közeledésnek köszönhetően szinte minden keresztény felekezet igyekezett megalapítani a saját segélyszervezetét. Egyik-másik ügyesebb nálunk, főleg a kommunikációban. Ha pl. valahol idehaza, vagy a világ más részén katasztrófa helyzet alakul ki, a híradásokból (és ezt nem kritikaként írom) megtudjuk, hogy az ökumenikus, vagy a baptista szeretetszolgálat emberei már a helyszínen vannak. Hála Isten! Jó megelőzni a tenni akarásban egymást. Ugyanakkor – sokszor a háttérben – ott és benne vannak a katolikusok is. Számomra ez is szimpatikus, hiszen „Atyád a rejtekben is lát...”! Mindenesre a sajtó kommunikációjában nem jön ki egyértelműen a Katolikus Karitás aktív tevékenykedése, miközben nagyon is ott vagyunk az élvonalban!

Ferenc pápa több alkalommal is felhívta a figyelmet arra, hogy felelősek vagyunk egymásért, embertársainkért. A mai – talán egyre inkább önző – világunkban hogyan tudjuk ezt megvalósítani?

Egy beszélgetés alkalmával Kozma Imre atya azt mondta: "Tudod: az oktatás és a szeretetszolgálat az, amivel leginkább szolgálhatjuk az embereket; de a szeretetből fakadó konkrét cselekedeteket értik meg leginkább."

Szóval minél több konkrét cselekedet! A segély szó szerintem nagyon demoralizáló! Az ember méltóságát érinti és teszi tönkre. Cselekedni nemcsak a segélyszervezetnek, hanem a rászorulóknak is kell. A tevékenység, a munka, az, hogy tudok tenni önmagam előbbre jutásáért... ezt kell sulykolni! Menynyivel könnyebb segíteni azokon, akikről látjuk, hogy együttműködnek!? Így jutunk egyről a kettőre, így tudunk valami szépet megvalósítani...

Mi lesz a szervezet elnökeként a feladata, úgy, hogy dolgozik Önnel egy országos igazgató is? Hogy különül el ez a két funkció?

Őszinte leszek: fogalmam sincs! Még tájékozodom...

Mennyiben érinti ez az egyházmegyes feladatait?

Az interjúra a kinevezés utáni napokban válaszolok, de a megbízatás április végén lép életbe. Bátran mondtam igen, mint egykor a szombathelyi segédpüspöki kinevezésre is, aztán folyamatában meglátjuk majd. Egy biztos, hogy 3 évvel ezelőtt azért lett segédpüspöke az Egyházmegyének, hogy segítse a sokszor központi megbízatással rendelkező megyéspüspököt. Azt a megnyugtató választ kaptam „igen”-em előtt, hogy Szombathelyről is ellátható a tisztség, havi néhány alkalommal kell személyesen jelen lennem a budapesti megbeszéléseken, és országos szinten sem szükséges mindig a fizikai jelenlét. Biztató jel, hogy a vezetőség hamarosan leutazik Szombathelyre, hogy a legelső egyeztetésünket megtartsuk.

2025. április – Bódi Magdi hónapja

2025. áprilisában, Bódi Magdi boldoggá avatására készülve a zalaegerszegi Mindszentyneum több tematikus programmal várja látogatóit!

- A generációkat összekötő programok között **2025.04.04-én 17 órától** Tapolyai Emőke pszichológus utolsó előadása következik a Lélektani esték 2024/2025-ös programsorozatban: Generációk az ABC végén – avagy hogyan szálljunk le a mókuskerekről? Az előadásban lerántjuk a leplet a nyomasztó társadalmi üzenetekről és eszközt kapunk ahhoz, hogy miként szállhatunk le a mókuskerekről egy önazonos életre. Mik azok a társadalmi elvárások, melyek korunk emberét és legfőképpen fiatalabb generációit megterhelik, nyomás alatt tartják és önarcképét rombolják? Belépőjegy rendezvény!
- **2025.04.15-én 12:15 órai kezdettel** dr. Kovács Emőke történész rendhagyó történelemórájával nyílik meg a Gulagokon Elpusztultak Emlékének Megörökítésére Alapítvány Szembesítés című fotókiállítás, ami még élő GULAG-GUPVI tanúknak állít emléket. A fotókon megtekinthető elhurcoltak közül többen is közel 10 esztendő t raboskodtak ártatlanul szovjet kényszermunkatáborokban. Ingyenes rendezvény!
- **2025.04.17-én 14:00-16:00-ig** a tavaszi szünet kezdetén a nagyszülőket, szülőket várjuk gyermekeikkel, unokáikkal egy közös kézműves délutánra, ahol csodálatok húsvéti díszek készülnek majd Csizmás Margit vezetésével. Ingyenes rendezvény!
- **2025.04.17-26 között** Bódi Magdi boldoggá avatására készülve kiállításaink is újabb játékos felfedeznivalóval bővülnek ki. A családi játék során Mindszenty József életútja mellett Bódi Magdi életének történetét is megismerhetik a látogatók.
- **2025.04.26-án** zaránoknapunkon állandó kiállításaink ingyenesen megtekinthetők az egyéni érdeklődők számára. Szeretettel várjuk a Mindszentyneumba Bódi Magdi boldoggá avatásának napján is!
- Új szabadulósobánk **egész hónap során** foglalható: Szigorúan titkos: A. Tibor eltűnt aktái címmel. A. Tibor szervezték, fedőnevet kapott. Megnyitották „B” és „M” dossziéját. De ki is volt ez a titkzatos ügynök? Mi lett végül a sorsa? Beszervezési dossziéja hiányos állapotban maradt az utókorra. A feladat, hogy felkutassák a hiányzó „Szigorúan titkos” anyagokat és elhelyezzék A. Tibor „B” dossziéjába a többi „Különösen fontos” irat mellé! Kezdődjön hát a nyomozás! A játék időtartama: max. 70 perc, 2-6 fős csapatok részére ajánlott, előzetes bejelentkezés szükséges. Belépőjegygyel látogatható!

Nyitvatartás 2025.04.01-től kedd - vasárnap: 10:00-18:00, Húsvétvasárnap és Húsvéthétfőn a Mindszentyneum ZÁRVA tart. Megértésüket köszönjük!

Egy lépéssel közelebb a papsághoz

Diakónusszentelés a Szombathelyi Egyházmegyében

A szombathelyi Székesegyházban április 17-én, nagycsütörtökön, az olajszentelési szentmisében diakónussá szenteli Székely János megyéspüspök Fábián Andrászt és Csupor Márton. Ebből az apropóból kérdeztük a jelölteket hitükről, Krisztus követésükről.

Fábián András

A család, az iskola, személyes kapcsolatok hogyan segítették a vallási életedet? Hogyan született meg benned az igen erre a hívásra?

Gyermekkorom meghatározó volt hivatásom alakulásában, hiszen Isten jelenlétét éreztem folyamatosan. Ezért közzönetet kell mondanom szüleimnek, akik vallásos életre neveltek és mindig segítettek az Isten útján járni. Kicsi koromtól fontos volt számomra, hogy templomba járjak és ministráljak. Szerettem ministrálni, mert ott úgy éreztem, hogy teljes vagyok. A „Hám János” Római Katolikus Teológiai Líceum tanulója voltam, itt a jezsuita atyák segítettek a hivatás keresésében. Érettségi után felvételt nyertem a kolozsvári Babes Bolyai Tudományegyetem Teológia Karára. Didaktikus teológiát és szociális munkát tanultam. Három év teológia után mélyebbé vált az Istennel való kapcsolat. Tanulmányaim után, elfogadtam a felajánlott bentlakásos nevelői állást a „Hám János” Iskolaközpontban, szervező kapcsolódó Szent Alajos Konviktusban. Az ezt követő évben elkezdtem az iskolában hittant is tanítani. Mindemellett mégis éreztem magamban egy belső nyugtalanságot, úgy éreztem, nem vagyok a helyemen és Isten többet vár el tőlem. Tanulmányaim során megismerhettem a különböző zárások helyeket. Sokat olvastam az El Camino sántákról. Elhatároztam, hogy végig gyalogolok Santiagóba. 2019 nyarán sikerült teljesítenem. Az út során sűrűn megtapasztaltam Isten gondoskodó kegyelmét. Egyedül mentem, de soha nem voltam egyedül, folyamatosan éreztem Isten jelenlétét, egy szentírási szakasz végig kísért. „...ha a búzaszem nem hull a földbe, és el nem hal, egyedül marad, ha azonban elhal, sok gyümölcsöt hoz.” Ebben a szentírási részen értettem meg azt, hogy el kell kezdenem a hivatásom útját.

Mivel bátorítanád a papi, szerzetesi hivatás iránt érdeklődőket, miért vállalják bátran ezt az életre szóló hívást?

Isten megteremtette ezt a csodálatos világot és feladatot bízott az emberre. Az alap hivatásunk az, hogy felismerjük a szívünkben, hogy Isten egy olyan talentumot, olyan ajándékot, olyan szeretetet bízott rám, amit senki másra ezen a földön. Isten mindenkit meghív valamire. A Szentírásban Jeremiás prófétánál így olvashatjuk: Mielőtt megalkottalak anyád méhében, ismertelek. Isten már a kezdetek kezdetén meghívott minket, ismert minket, életre hívott. Aztán folyamatosan szólít és hív minden embert. Van, akit arra hív, hogy orvos legyen, van, akit tanárnak, vagy papnak, vagy más valamire. Ő irányítja életünket, ismer minket. Nekünk csak fel kell ismernünk Őt a mindennapok forgatagában, meg kell Őt hallanunk s bízva benne cselekednünk. Egy zavarodott világban, miért gondolkodom a nagy családról, a hűségéről, az elköteleződésről, az Istennek szentelt életről? Mert így formálom és alakítom a környezetemet. Akik kint vannak a világban, iskolákban, családban, munkahelyen, nagyobb hatást gyakorolnak, mint mi. Nem mindegy, hogy ez az üzenet, ez a gondolat, hogyan megy tovább rajtunk keresztül. Isten ajándéka a hivatás, az élet.

Mi a diakónusi jelmondatod, és mit jelent ez számodra?

„Tegyetek meg mindent, amit csak mond!” (Jn 2,5)
Kimondja a legfontosabbat, amit taníthat nekünk Mária, tegyétek azt, amit Jézus mond. Az első amit, Mária tesz, amikor fogytán a bor, észreveszi a baj lehetőségét, észreveszi a hiányt. Mária arra tanít, hogy ezzel az együtt érző figyelemmel nézzünk a világra. Amit Jézus kér, az mindig valami egyszerű, konkrét és reális. Sokszor csak mi bonyolítjuk el. „Ne aggodalmaskodjatok”, „keressétek először Istennek az országát”, „egymást szeressétek”, „jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék...” Azt tapasztaltam életem során, hogyha ráhagyatkozom Istenre, ha azt teszem, amit Ő mond nekem, akkor megkapom a kegyelmet. Mária szava ebben a részben bátorító jellegű is, hogy érdemes Jézus szavára hallgatni, mert olyankor ott valami csoda történik. Szükség van egy fajta lelki érettségre, felfogni azt, hogy amit Isten mond nekem, azok nem csupán parancsolatok, hogy ezt szabad, azt nem szabad tenni. Értem, megteszem és megtapasztalom. Imádkozni azért, aki rosszat tesz nekem, áldom őt, és ilyenkor megtapasztalom a szabadságot. Nem hordom a haragot a szívemben, és megtapasztalom, hogy Jézusnak igaza van. Megtapasztalom, hogy megadja a szabadságot és megadja az erőt. Nem hagyom, hogy a harag, a bűn sötétségbe taszítson. Itt valami többről van szó, mint egy egyszerű parancsolatot megtartani vagy elutasítani. A teljes ráhagyatkozás, a teljes bizalom. Szeretném életem során megtapasztalni továbbra is Istennek nagyságát, és ez egy plusz ok, amiért követem Őt.

Csupor Márton

A család, az iskola, a személyes kapcsolatok hogyan segítették a vallási életedet?

2002-ben születtem Sárváron, szüleimmel hárman éltünk együtt, tehát kicsiny családi közösségben nevelkedtem. A hitet már itt megkaptam, szüleim egészen csecsemő koromtól kezdve a hívő, keresztény életre neveltek a katolikus értékrend szerint. Ezt csak megerősítette a sárvári Szent László Katolikus Általános Iskolában eltöltött nyolc év, ahol a tudás és ismeretek átadásán túl nagy hangsúlyt fektettek tanáraim a lelkiségben való elmélyülésre is. Ennek kapcsán több volt tanárommal immár bensőséges, talán mondhatom, hogy baráti alakult a kapcsolat. Mivel a zene gyermekkorom óta szerves része az életemnek, gimnáziumba Szombathelyre jelentkeztem a Művészeti Szakgimnáziumba (ma Művészeti Szakgimnázium és Technikum). Itt csodás négy évet töltöttem orgona szakos növendékként. Rengeteget zenéltünk együtt, nagyon sok közös projektet megvalósítottunk, de ami talán még ennél is fontosabb, hogy itt már lettem olyan barátságokra, melyek azóta is tartanak és egyre szorosabbá válnak.

Hogyan született meg benned az igen erre a hívásra?

Számomra 2018 körül vált egészen biztossá az, hogy Istennek valami más terve van velem, mint amit magamnak elképzeltem. Ezt eleinte kicsit fura volt megélni, de hamar rájöttem, hogy ez a terv az igazi boldogság és teljesség útja számomra. Csak röviden összegezve: 2018-ban anyai nagymamám egészsége igen megromlott, fokozatosan épült le az állapota, s így állandó orvosi felügyeletre szorult. Innentől kezdve a nyáron bekövetkezett haláláig folyamatosan kórházban vagy szociális intézményekben volt. Amikor látogattuk, gyakran másik szobákba is bementem 1-2 szót váltani főleg olyan betegekkel, akiknek nem voltak látogatóik. Mikor papnövendék lettem, János püspök atya engedélyével Oltáriszentséget is vihettem magammal, hogy aki szeretne, az tudjon találkozni Jézussal. Ezek a kicsiny, bár annál fontosabb tapasztalatok megerősítették, hogy az igazi szolgálat, amire meghívást kaptam, nem nagy, bravúros dolgok megcselekvéseiből áll, csupán egy parányi jószándék és egyszerű, szeretetteljes gesztusok kellene hozzá. A többi majd Ő intézi.

Mit jelent számodra Krisztus követése?

Erre a 15/16. zsoltár utolsó verse jut eszembe: „Megismerted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobboldon.”

A szenteléshez közeledve Isten egyre kézzelfoghatóbb, egyre erősebben tapasztalható módon van jelen az életemben. Ez leírhatatlan érzés. Ezzel együtt pedig egy hatalmas békét érzek a szívemben. Valami olyan békét, ami akkor van egy ember szívében, amikor a legjobb barátjával találkozik, és tudja azt, hogy neki elmondhat mindent, előtte nem kell megfelelni, előtte nem kell kiválónak mutatkozni, hanem le lehet vetni minden gátlást, fel lehet fedni a sebeket, el lehet mondani azt is, ami nem jó. Mert ott biztonság, megértés, irgalom és szeretet van. Ez a legjobb barát az én életemben Krisztus.

Mit teszel azért, hogy a Krisztussal való erős, eleven kapcsolatod megmaradjon? Mi az, amit a saját életedből, mint jó példa másoknak is megfontolásra ajánlasz?

Érdekes tapasztalat, hogy épp a szemináriumi évek végére alakult ki egy olyan biztos imaélet, ami megtart, jó értelemben keretez, és igazán valóságosan közel emel Jézushoz. Sokszor mondták nekem fiatal pap barátaim, hogy ők korábban kelnek, és még reggel, minden dolguk előtt csendes imádságot végeznek. Hát, idén én is kipróbáltam, és egészen magával ragadott. Frissen, teljesen tiszta fejjel és szívvel végezni az elmélkedést egészen más, sokkal gyümölcsözőbb, mint a nap esti óráiban.

Ezen kívül pedig számomra a zene az, ami igazán jelentős. Akár hallgatva, akár művelve. Isten napról napra megadja annak ajándékát, hogy Őt fedezhessem fel a harmóniák páratlan gyönyörűségében, a szent zene szövegeiben való elmélyülésben. Hiszem, hogy a zene is lehet imádság, ha tudom úgy tekinteni, mint Isten ajándékát.

Mivel bátorítanád a papi, szerzetesi hivatás iránt érdeklődőket, miért vállalják bátran ezt az életre szóló hívást?

Nem könnyű jó választ adni erre a kérdésre, főleg napjainkban. Az elmúlt években több atya is mondta: Hát, Marci, nem tudom, hogy milyen papság vár rád, de az biztos, hogy nem lesz egyszerű. Bátorít az a tény, hogy Jézus sem mindig az egyszerű utat választotta. Sőt! De Vele és Érte sikerülni fog jó pappá, szent pappá válni, ez egészen biztos. Egyébként nemrég betértem a pesti Ferences templomba. 6 gyóntatószékben volt gyóntatás, mindegyik előtt 15-20 ember várakozott. Van egy olyan fixa ideám, jóllehet, nem tudunk mindig elég ügyesek lenni, bukdácsolunk, de amíg az Egyházunk tagjai gyónnak, áldoznak, addig nem vagyunk elveszve, addig van értelme a szolgálatunknak, mert a szentségek ereje és Isten kegyelmeinek működése a hívek életében jelen van.

Mi a diakónusi jelmondatod és milyen gondolatokat fűznél hozzá?

Szentelési jelmondatomul Szent Pál apostol 2. Korintusi levelének 12. fejezetéből választottam a 9. verset: „Elég neked az én kegyelmem. Mert az erő a gyengeségben nyilvánul meg a maga teljességében.” Ahogy az apostol is mert gyengének mutatkozni, felvállalta a megtérés előtti tetteit, bűneit, ez számomra nagyon vonzó. Isten a saját gyengeségeimet használja fel, hogy egyre inkább erőssé tegye saját magát bennem. Sokszor tapasztaltam meg ezt a betegágyak mellett is, vagy akár más olyan szituációkban, ahol kiszolgáltatott emberekkel találkoztam. Látszólag gyengék ugyan, de belül erővel vannak telve, s ezt az erőt Isten kegyelméből közvetítenek is tudják a világ számára.

Húsvéti szokások, Krisztus-keresés Vaskeresztesen

Vaskeresztes Szombathelytől nyugatra, a Magyar Alpok együtteséhez tartozó Vas-hegy lábánál, a Pinka folyó völgyében, a Pinka folyó két oldalán található. A faluban beszélnek még a „hienz” német tájnyelvet. A falu eredetileg két községből állt, Németkeresztes és Magyarkeresztes. 1930. július 1-jén egyesítették a két települést Vaskeresztes néven. Gazdag és egyedi kulturális értéket tudhatnak maguknak. Az itt élők, a hienzek és a német nemzetiség mindig ragaszkodtak vallásukhoz, hagyományaikhoz, szokásaikhoz. A keresztény hit Vaskeresztesen hozzátartozik az emberek mindennapjaihoz. Erről és leginkább a húsvétkor még szokásban lévő Krisztus-keresésről beszélgettünk Hatosné Németh Valériával, a Vaskeresztesi Német Önkormányzat elnökével, a hagyományörzők vezetőjével, közművelődési szakemberrel.

Mit jelent a német nemzetiségűek számára a hit?

A németiség mindig vallásos volt, a hit tartotta őket össze, így tudtak megmaradni évszázadokon keresztül a sok nehézség ellenére. A vallás segítette őket tovább. Községünk kiheverte a múlt nehézségeit. Január 10-én ünnepeljük, hogy községünket is visszacsatolták 1923-ban Magyarországhoz. Régen keresztet állítottak, ha bánat vagy öröm érte őket. A ma élőknek kötelességük emlékezni elődeikre, újra felfedezni és továbbhagyományoztatni értékeiket. A lelkes hagyományörző csoportok, így az énekkar, a gyermek és felnőtt tánccsoport a feladatának tekinti a kultúránk, a hienz hagyományok ápolását, a hitélet mélyítését. A múltat idéző egyházi ünnepeket szeretnénk tartani, a következő generáció részére értékeinket megismételhetővé, megőrizhetővé tenni. Értékfeltáró, értékmentő, megőrző és a fiataloknak továbbörökítő feladatot vállaltak a hagyományörzők. Ehhez mély elkötelezettség, Isten szeretete, az ünnepek mély átélése szükséges.

Milyen szokások maradtak fenn nagyböjthöz és húsvéthoz kapcsolódóan?

A keresztények legnagyobb ünnepe a Húsvét. A hamvazó-szerdával megkezdett böjti időszakot szigorúan megtartották, megtartják Vaskeresztesen. Nagyhéten a gyermekekkel, az ifjú hagyományörzőkkel, miután a harangok Rómába szállnak, Nagycsütörtök estétől kerepelnek. Reggel 5 órakor, délben és este 7 órakor:

„Wir ratschen, wir ratschen zum Englischen Gruß, den jeder Christ beten muss.” azaz: „Imádságra kerepelünk, Úrangyalát mondjad velünk, Zengjen égen földön, Dicséressék az Úristen!”

Három helyen: a Szent Flórián szobornál, a Szentháromságnál és a Szent Antal szobornál elimádkozzák az Úrangyalát.

Húsvét vigiliája után egy régi német szokást, a húsvéti tüzek gyújtását elevenítettük fel. Ezzel a keresztény szokással Jézus feltámadását, az örök életet ünnepeljük.

Egy különleges, ma is élő népszokás a húsvétvasárnapi Krisztus-keresés. Mi ennek a szokásnak az alapja, és Vaskeresztesen ennek a hagyománynak mi a menete?

Húsvétvasárnap hajnalán egy nagyon régi helyi hagyományt élünk át újra. A Bibliában megörökített történet alapján Vaskeresztesen az asszonyok, férfiak is hajnali 3 órakor elindultak Jézus keresésére. Férfiak fáklyákkal, asszonyok gyertyákkal imádkozva, énekelve indultak a falu végén lévő temetői keresztől a hegyi, majd a templomkerti keresztig. A fájdalmas rózsafüzért imádkozták.

Innen az asszonyok külön indultak a temetőbe. Itt már az örvendetes rózsafüzért imádkozták. A temetőbe érve az itt nyugvóknak elviszik az örömhírt: „Jesus ist auferstanden! Weil er den Tod überwunden hat, werden auch wir alle auferstehen!”, azaz „Jézus feltámadt! Ti is föltámadtok, Veletek együtt mi is!”

A temetői központi keresztnél még imádkoztak, feltámadási dalokat énekeltek.

Mindenki felkereste hozzátartozóját, elmondott egy imát. A menet indult vissza a templomba, Jézus sírjához. Üres a sír, itt imádkoztak, majd elénekeltek a „Das Grab is leer, der Held erwacht” című éneket.

A férfiak a templomkerti közös ima után „zöldre”, határjárásra indultak. Szentelt barkát, szentelt vizet, szent helyeztek a búzatábla végébe, kérték, hogy bő és áldott legyen a föld és a hegy termése.

Ezt a régi hagyományt ismét évek óta felelevenítjük Húsvétvasárnap hajnalán.

Egyik népviseletbe öltözött csoport a falu elején lévő temetői keresztnél, a másik népviseletes csoport a hegyi fehér keresztnél elkezd imádkozni a fájdalmas rózsafüzért. Majd a csoportok a templomkerti kápolnában lévő keresztnél találkoznak közösen befejezik az imát, úgy, mint elődeink.

A férfiak innen indulnak a mezőre, az asszonyok a központi temetőbe, itt már az örvendetes rózsafüzért kezdik el imádkozni, s viszik a feltámadás örömhírét a temetőbe. A férfiak most is szentelt barkát, égő gyertyát víve, imádkozva kérik a határra, a szőlőhegyre Isten áldását a bő termésért.

Húsvéthétfőn az Emmauszjárás szokása is kialakult. A bibliai történetet elevenítettük meg, amikor a feltámadt Jézus megjelenik az Emmausz felé tartó tanítványainak. A tanítványok először nem ismerik fel, beszélgetnek, Emmauszba érve meghívják vacsorára. Késő lett, szállást ajánlanak fel Jézusnak, amit el is fogad. Akkor ismerik fel, amikor megszegi a kenyeret, de abban a pillanatban el is tűnik.

Az üzenet: betérnek, meghívják és meglátogatják egymást. Vaskeresztesen a hegyben volt a Szent Donát-kápolna, mise után a családok a hegyben, a pincékben maradtak, együtt ebédeltek, az „arrajárokát” meg- és behívták.

Az Ön számára miért fontos, hogy ezt a hagyományt ápolja?

Legfontosabb Jézus életének, szeretetének megismerése, hogy méltók legyünk hittel követni Őt. Fontosak a gyökerek, a német nemzetiséghez való tartozás, ennek az ünnepei, vallási és népi értékek megtartása. Fontos az értékmentő, értékfeltáró tevékenység, és a meglévő hagyományok átadása az utókornak a fiatalok segítségével. A vallás, a hit közösségfejlesztő és megőrző. Isten életét adta értünk. Húsvétkor hálát adunk, hogy irányt mutat nekünk, feltámadt, bízhatunk Őbenne.

Különlegesség, hogy népviseletben indulnak útnak az asszonyok ezen a reggelen. Ez miért fontos?

A nemzetiségi eredeti ruhánk is segít megismerni, megtartani hovatartozásunkat. Ruhánk régi fényképek alapján készült, Rományi Nóra elismert jelmeztervező munkáját dicséri. Berliner-kendőink több mint 100 évesek. Népviseletünk az örökségünk, érzelmi szálakkal kötődünk hozzá, viselése ünnepet jelent.

Önnek mit üzen Jézus feltámadása?

Hitet, reményt. Hitet a feltámadásban, reményt egy boldog jövőben.

A vaskeresztesi németiség húsvéti hagyományairól készült videófilmeket megnézhetik a Qr-kód alatti linken.

Egy maroknyi kovász - az Élesztő7 a színpalak mögött

Ahogy lapunkban már beszámoltunk róla, ebben az évben is folytatódnak a városmissziós programok Zalaegerszegen. Az év első nagyszabású eseménye a februári Élesztő7 volt, ahol egyetemista fiatalok lepték el egy hétig a várost, hogy elősegítsék a lelki megújulást, gondolatokat ébresszenek, megszólítsák a helyieket és megvallják hitüket a Jóistenről. Néhányan meg is osztották élményeiket olvasóinkkal.

A mai kor az ember életét egészen különös módon mélyen megrázza és szétszaggatja. A különféle vélemények és elképzelések nyilvános piacán egy sor olyan életmodellt árulnak, amelyek kiszorítják, de legalábbis ki akarják szorítani a keresztény életet, és ezzel magát az egyházat is. Valamennyi utat, ami az egyházon belül a keresztény élet megélésére alkalmas. Ezek között az utak között található a „Schönstatt”, ami egy olyan lelki út, amelyen járva személyes kapcsolatba kerülök Istennel: megélem közelségét, és felfedezem jelenlétét életem eseményei mögött. Mindezt pedig nem egyedül, hanem Mária segítségével, közreműködésével.

A Szűzanyától Schönstattban háromféle kegyelmet kérünk, ezek: a lelki otthonosság kegyelme, a lelki átalakulás kegyelme, az apostoli küldetés kegyelme.

1. A lelki otthonosság kegyelme jelenti azt, hogy otthon érezzük magunkat Istennél, de egyben jelenti azt is, hogy a társunk szívében is otthon érezzük magunkat, jól érezzük magunkat egymás közösségében.
2. A lelki átalakulás kegyelme az, hogy jobban tudjuk szeretni egymást, hogy nem félünk már egymástól, hogy nagynak látjuk egymást. Persze, mondhatom magamnak százszor is, hogy nagynak akarom látni a másikat, de ha megvetés van iránta a szívemben, akkor azon nagyon nehéz úrrá lenni. De Isten tudja ezt, és megajándékoz ezzel a kegyelemmel, hogy nagynak lássam a társamat, a testvéreimet, felebarátomat. Ez a szív átalakulásának kegyelme.
3. A harmadik kegyelem az apostoli gyümölcsözőség, vagy apostoli küldetés kegyelme. Az a kegyelem, hogy a szeretetünket érzékeltetni tudjuk másokkal. Elsősorban a családon belül. De ezen túl hivatásunk van a környezetünk számára is!

A zalaegerszegi Élesztő7 (2025.02.02–2025.02.09) alatt 30 schönstatti fiatal próbálta megélni és tanúságot tenni arról, hogy a fenti kegyelmek működnek, jelen vannak életünkben, csak élnünk kell azokkal. Őket kérdeztük, hogyan élték meg mindezt a hét során.

A kedves olvasóra bízunk, hogy a következő beszámolókból mikor melyikre talál rá... és milyen kegyelme(ke)t ébreszt a saját szívében is.

„Az Élesztő7-ről élménybeszámolót írni olyan, mint írásban mesélni a repülésről annak, aki még nem járt a felhők felett: mindig marad valami, amit nem igazán lehet szavakba öntve átadni. Mégis, talán érdemes megpróbálkozni vele, mert a hét során Zalaegerszegen kapott lelki kincsek megosztva elmélyülnek és megsokszorozódnak.

Másfél évvel ezelőtt igazán furcsának tűnt a gondolat, hogy egy misszió alkalmával az utca emberét megszólítsam, vagy idegen házak ajtaján kopogtassak. >>De hisz ilyen a katolikusok nem szoktak csinálni!<< Bár tartottam tőle, mégis éreztem egyfajta meghívást félelmem leküzdésére. Szinte magam is meglepődtem, hogy a térmisszió milyen bátorsággal léptem az emberekhez, és kellemes meglepetésként ért az ő nyitottságuk és párbeszédre való készségük.

Saját csapaton belüli megosztásaink alkalmával nagyon érdekes volt azt látni, kinek milyen módon formálódott a szíve, milyen ajándékot kaptunk az Úrtól egyenként. Most csupán ízelítőként egy-egy élményről tettem említést, de személyesen tapasztaltam, hogy Isten egészen csodás dolgokat tett a hét során!” (Balázs)

„A pénteki napra már eléggé elfáradtam és semmi kedvem, erőm nem volt, amikor délután a Családok Átmeneti Otthonába indultunk. A félelem mellett gyerekkori rossz élmények, előítéletek törtek fel bennem, azzal társulva, hogy miről is tudnék én ezekkel a nehéz sorsú szülőkkel beszélgetni...

Isten nagy kegyelme és ajándéka volt, hogy amint beléptünk az épületbe és megláttam a farsangi jelmezbe öltözött csillogó szemű, gyönyörűen sugárzó gyerekeket minden előítélet, fáradtság és félelem ellillant. Ekkor vált világossá: az én feladatom most nem az, hogy nagy szavakat mondjak vagy éppen tanúságot tegyek a hitemről a felnőttek előtt, hanem az időmet és a figyelmemet teljesen a gyerekekre szentelve önfeledten játszok velük. Megható volt látni azt a szeretetre való éhséget, ami a kisgyermekektől áradt, mivel számukra a legnagyobb ajándék az volt, hogy pár egyetemista fiatal velük együtt játszik.

Egy kisleány kezdetben nagyon bizalmatlan volt, valószínű, sok bántás érthette korábban, de idővel egyre inkább ragaszkodni kezdett hozzám és szeretne volna, hogy csak velem játsszak. Először érthetetlen volt számomra, hogy miért hoz mindig egy lufit, hogy azzal játszunk mikor annyi „izgalmasabb” lehetőség van, mint egy lufit órák hosszat egymásnak dobálni... Aztán megértettem, a kisleány valószínűleg korábban olyan kevés szeretetet és személyes figyelmet kapott, hogy a legnagyobb boldogságot az okozta neki, hogy végre valaki csak rá koncentrál, vele játszik.

Ekkor tudatosult bennem újra, hogy az életben legtöbbször nem a nagy dolgok, a külsőségek, a drága játékok kellene, ahogy sokszor nem a nagy szavak, vagy az egyetemen tanult bölcsességek viszik előre, vagy teszik egy picit jobb helyé a világot, hanem ha önzetlenül, személyesen szeretve tudunk figyelni a másik emberre.”

„A hét egyik legmegindítóbb találkozója a hajléktalanszálló egyik lakójával volt. Megindító volt a szavai mögül kihallani a sok-sok fájdalmat, szenvedést, amit megélt és megél. Nem is annyira a szegénység és az otthontalanság miatti szenvedést, hanem a belső fájdalmakat. Az utálatot önmaga iránt, az állandó félelmet, hogy valaki bántja őt, látni, hogy az alkohol rabja... A Kis Herceg iszákosa jutott róla eszembe: utálja magát, mert iszik, és iszik, hogy feledje, hogy utálja magát... És látni őt, ahogy felragyog, amikor azt mondtuk neki, hogy szép a mosolya! Nem gondolom, hogy ezzel meg tudtuk változtatni az életét... De talán – legalább egy kis időre – valamit meg tudtunk mutatni neki a saját emberi méltóságából.” (Gergely)

„Visszagondolva a Zalaegerszegen töltött Élesztő7-re, számomra talán egyik legszebb, legmeghatározóbb esemény, a Miasszonyunk Időskorúak Otthonában tett látogatásunk, lelki délelőttünk volt. Itt mélyen éreztem, hogy valóban fontos az, amiért mi évről évre összegyűlünk, hogy egy héten át apró fények, reményforrások lehessünk egy város életében. A szociális intézményben gyakorlatukat töltő fiatal lányokkal, valamint az intézményben dolgozókkal találkozhattunk. Néhány óra alatt mélyes beszélgetések alakultak. Elmesélték életüket, nehézségeiket, örömeiket. Így ott lehettem én, mint egy huszoneves lányka, s megélttem, hogy felnőtt, igencsak sokat tapasztalt, sok fájdalmat megélt emberek néha könnyes szemekkel megosztják velem életüket. Megosztják, ahogy Istent keresik, ahogy néha nem lelik sehhol. Megosztják, ahogy gyötri őket a lét, s azt is, ahogy mégis kitartanak. Megköszönték, hogy eljöttünk hozzájuk, s kifejezték mekkora szükségük volt minderre, hogy így

együtt lehessünk, beszélgethessünk a földi lét tán legfontosabb kérdéséről, hogy miként, s miért is lehetünk hálásak, és ezáltal miként lehetünk boldogok a sok-sok fájdalom közepe. Egyikük egészen megdöbbenne hallgatta, hogy Isten hálás óerte is, s hogy ő fontos Isten számára, ő is fontos az őrangyala számára. Talán valami ezáltal megnyílt benne is. Nem tudom, de bizakodom. És úgy hiszem, az ilyen aprócska dolgok, mint egy ember, aki feltekint Isten szeretetére, azok, amiért élünk, amik értelmet adnak földi utunknak.

Megtapasztalhattam, hogy az emberi szívek vágnak a találkozásokra, vágnak az őszinte érdeklődésre, figyelemre, s mindezek által vágnak Istenre, a Megváltóra. A meggyötört lelkek vágyakoznak a megváltásra, mely nem hatalmas tettek közepette, nem hangosan, nem látványosan érkezik, hanem az emberek között, apró csodák fényeként.” (Rozi)

„Isten csodákat vitt végbe az Élesztőn és arra buzdít minket: higgyünk Benne! És nem csak az Élesztőn visz végbe csodákat, hanem mindenhol, ahol engedik Neki! Ez a legszebb az egészben: az Élesztő mindenhol és mindenki számára létezik, ahol csak szeretettel és figyelemmel fordulnak a másik felé. És ott az Isten sem késlekedik!”

ÁPRILIS 25. PÉNTEK 19.00 ÓRA JAZZATION ÉNEKEGYÜTTES

A Jazzation Magyarország első számú jazz acappella együttese, négy nemzetközi verseny győztese. Az együttes tagjai a vokális műfaj legkiválóbbjai. Műsorukban különleges válogatást kínálnak a világ minden tájáról gyűjtött zenei élményekkel.

Jegyek a Püspöki Palotában kialakított Látogatóközpontban vásárolhatók, keddtől szombatig, 9.00 és 17.00 óra között. Jegyár: 5.000 Ft

Ilyen volt a nyugat-magyarországi Ez az a nap! Stadion Roadshow első hete

Elvinni a hírt. Ezzel a céllal indult neki a kis Ez az a nap! csapat a három napos dunántúli Roadshow-nak, ahol Zalaegerszegen, Sopronban és Győrben tartottunk összejevetelt. Tóth Dániel, Tibes és Csiszér Laciék zenéltek, levetítettük a szombathelyi meghívót és a Puskás 2022 rövid összefoglalóját is.

Zalaegerszeg

Március 11-én, kedden, a Mindszenty József Gimnázium tornacsarnokában találkoztunk az érdeklődőkkel. Általában három része van a hallgatóságnak. Vannak a diákok, aki életükben először vannak ilyen jellegű rendezvényen. Meglepődve hallgatják a keresztény rappert, és a lendületes dicsőítést, és látják, hogy ez egy élvezetes műfaj. A dalok szövegei Jézusra utalnak, akiknek az előadók végtelenül hálásak, és ezt művészi formában fejezik ki. Aztán vannak, akik már voltak stadionos dicsőítésen, és nagyon megöriülnek, hogy saját városukban is üdvözölhetnek egy kis szeletet belőle. Végül ott vannak a tapasztalt harcosok, akik valamikor nagyon sokat tettek Isten ügyéért, és bár most nincsenek annyira a rivaldafényben, tapasztalataikkal ma is óriási segítséget tudnak adni környezetüknek. Ők azok, akik nagyon szeretik Jézust, és mivel az Ez az a nap! összes rendezvényén – legyen kicsi, vagy nagy – Jézus személye áll a középpontban, szívesen dicsőítenek közöttünk és velünk.

Sopron

Szerdán itt folytatódott a sorozat, a Szent Orsolya Gimnázium tornacsarnokában. Itt délelőtt egy órán át Tibes beszélt és énekelt mintegy 300 diáknak. Itt is voltak, akik meglepődtek az üzenet zenei stílusán, és biztos elgondolkodtak azon, hogy melyik úton járjanak az életben, ahová nem sokára kilépnek, sőt több vonatkozásban már benne is vannak. Az esti alkalom abban volt más, hogy a résztvevőknek mintegy fele már többször részt vett hasonló dicsőítésen, és emiatt intenzívebb volt az énekesek és a közönség kapcsolata. Elhangzott egy bizonyágtétel is, amelyben Attila, az Ez az a nap! régi barátja mondta el, hogy miként jött hozzá közel Isten egy kórházi padon, és milyen hűségesen törődik vele azóta is. Nagyon jó hangulatú este volt, és mint előző nap, most is több régi baráttal találkoztunk. Jó volt látni több fiatalnál is a várakozást, ahogy készülnek a szombathelyi alkalomra.

Győr

Ennek a sorozatnak az utolsó állomásán a Prohászka Gimnázium tanulói hallgathatták délelőtt egy órán át Tibest. Itt más volt a hangulat, mint előző délelőtt. Az inkább vetés volt, ez pedig megszólítás. Laza stílusú előadónk figyelmeztette őket, hogy ne menjenek a rossz irányába, mert egyedül Istennel biztonságos és nyugodt az élet. Nagyon odafigyelős csendben hallgatták, és remélhetőleg ült és hatott is az üzenet. A zenére mindenesetre nagyon vevők voltak. Tibes világosan fogalmaz, kedves, de célratoró. Nem kertel, elmondja, hogy a bűnök vonzónak tűnnek, de kiüresítenek, és az igazi szabadság Jézus mellett található.

Az esti alkalomra most több felnőtt jött el, és velük néhány kisgyerek is, olyan 4-5 évesek. Nem véletlenül állította őket példának Jézus – olyan tisztán, szívből tudnak dicsőíteni. Élmény volt a csengő hangocskákat hallani, ahogy mondták a refrént Tibessel, majd később is énekeltek, táncolgattak. A dicsőítés Csiszér Laci "jutalomjátéka" volt, nagyon elkapta a fonalat. A szabad rögtönzések szépen kötődtek az énekekhez, megvolt a "flow", jó volt csatlakozni hozzá, és imádni Jézust. A hallgatóság szívesen részt vett benne, a lendületes és a bensőséges pillanatok ihletetlen követték egymást. A koncert végén itt is régi barátok és csillogó szemű fiatalok jöttek a pultunkhoz. A múltból induló jelen, és a jelenből induló jövő. Mindig vannak hűségesek – rájuk lehet építeni. Kitartanak Jézus követésében, akárhová vezetni őket a Mester, mennek utána.

Talán a három nap legszebb jelenete csütörtök délelőtt játszódtott le. Jöttek-mentek a középiskolások, és egyszer csak megállt egy 17 év körüli lány. Egy darab Jézus Bibliánk maradt, és az iránt érdeklődött. Bemutató példány volt, ingyen megkaphatta. Amikor a kezébe vette, odaszorította magához, és így ment végig a földszinten, egészen a lépcsőig. Látsozott, nagyon sokat jelent neki, hogy lett egy ilyen Bibliája.

Mindenhol volt üzenet, meghívó Szombathelyre, bensőséges dicsőítés, találkozás régi barátokkal – ilyen a Roadshow. A lényeg, hogy jó hatásokat kaptunk, előadók és résztvevők, szervezők és segítők egyaránt. Isten adni akar. Azért, hogy gazdagabbak, tisztábbak és erősebbek legyünk, és jobban helyt tudjunk állni az élet kihívásaiban, küzdelmeiben. Mert Jézus követése a legvonzóbb élet – már most is.

Forrás: Ez az a nap! magazin

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Bodorkós Imre
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Horváth István Sándor
+36 30 211 9359

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Fábíán Tamás, Hajdu-Nagy Dóra, Hoós Norbert Sándorné, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Rónainé Magyar Krisztina

Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.)

Telefon: 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu

Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula

Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • **ISSN 2060-145X**

Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.